

Αγαπημένε άνθρωπε, Δέν εἶναι ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Ὁρθοδοξία αὐτό πού νομίζουμε (Θρησκεία,θρησκοληψία, τυπολατρεία, κλπ). εἶναι το βίωμα καί ἡ μετοχή στήν προσωπική ἀλήθεια τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ἡ ἀλλιῶς ἀποκάλυψη Θεοῦ ὁ ὁποῖος ἔρχεται ὡς ἀνύπαρκτος γιά νά υπάρξουμε ἐμεῖς μέσα ἀπό μιά προσωπική σχέση μαζί τοῦ πού ξεκινᾷ ἀπό την γέννηση μας, το βάπτισμα, καί ἐν συνεχείᾳ στήν κοίμησή μας ὅπου θά τον ἀντικρύσουμε προσωπικά. Δέν εἶναι το Πάσχα το ἀρνί καί ἡ καλοπέραση ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ὁ Θεάνθρωπος ἐπί ξύλου κρεμάμενος καί ἀναστάντας Κύριος. Ἄς σκεφτώ τι σημαίνει το Πάσχα γιά την προσωπική μου ζωή ἡ ὁποία μέρα με την μέρα τελειώνει, διότι ἡ φθορά την τρώει καθημερινά. Τι σημαίνει γιά μένα προσωπικά ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καί πού εἶμαι ἐγώ σε ὄλο αὐτό; Δέν εἶναι το Πάσχα ἀπλά ἕνας ἐκκλησιασμός γιά νά δώσω κοινωνικά ἕνα παρών. Το Πάσχα εἶναι το πέρασμα ἡ ὁδός γιά νά γίνει ὁ ἄνθρωπος κατὰ χάριν Θεός διότι γιά αὐτό πλάστηκε καί ὄχι ἀπλά γιά νά ζήσει μιά βιολογική ζωή ὅπου θά καταλήξει στο χῶμα. Αλλά ὡς ψυχή καί σῶμα νά υπάρξει αἰώνια μέσα ἀπό την σχέση με τον ἴδιο τον Θεός προσωπικά. Σχέση , προσωπική, ἐρωτική, συγκλονιστική, ὄντολογική καί ἀναλογική. Ἡ πίστη εἶναι σχέση μέσα ἀπό τα μυστήρια καί ὄχι μιά φαντασίωση, φιλοσοφία ἡ σκέψη. Γιά αὐτό καί δέν ἔχει νόημα ἡ Θεία κοινωνία αὐτές τις μέρες «γιά το καλό» ἡ «για το ἔθιμο», διότι δέν εἶναι αὐτό. Ἡ Θεία κοινωνία εἶναι σχέση ἡ ὁποία με ἐνώνει με το Θεό πραγματικά ψυχικά καί υλικά κοινωνώντας το ἴδιο το σῶμα καί το αἷμα τοῦ. Αὐτή ἡ σχέση εἶναι προετοιμασία γιά γάμο ἡ ὁποία περνά ἀπό το μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης-μετανοίας το ὁποῖος ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θεμελίωσε διότι ὁ ἴδιος ὡς Θεάνθρωπος θέλησε ὁ ἄνθρωπος νά σώζεται μέσα ἀπό ἄνθρωπο . Ὅχι με μορφή ἀνάκρισης ἡ με κατάλογο ἀμαρτιῶν ὅπως νομίζει ὁ κόσμος ἀλλά με διάλογο, προσωπική σχέση καί συμφιλίωση γιά αὐτό καί ἡ συγχωρητική εὐχή εἶναι μαρτυρία του ἱερέως στον Χριστό γιά την συμφιλίωση ἀλλιῶς δέν θά με ὠφελήσει ἡ καί ἴσως με βλάψει. Ἡ ἀλήθεια θά φανεί ὅταν τά ὄντα θά ἔχουν νικήσει τήν φθορά σε σχέση με τον Χριστό. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ κατέστησε σαφές ὅτι τά κτιστά ὄντα βρίσκονται σέ μιά μεταβατική φάση, ὅσο εἶναι θνητά. Μόνο ἂν βρεθῆ τρόπος νά υπάρξουν αἰώνια, θά εἶναι καί ἀληθινά. "Ὁ,τι ὑπῆρχε καί τώρα δέν ὑπάρχει πιά, εἶναι σάν νά μήν ὑπῆρξε. Πραγματικά ὑπάρχει κάτι μόνο ἂν ὑπάρχει γιά πάντα. Τότε μόνο εἶναι ἀληθινό. Ἡ ἀλήθεια θά ἀποκαλύφθῆ την ἡμέρα τῆς ἀναστάσεων των πάντων. **Καλή Ἀνάσταση π.Σπυρίδων**

Αγαπημένε άνθρωπε, Δέν εἶναι ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Ὁρθοδοξία αὐτό πού νομίζουμε (Θρησκεία,θρησκοληψία, τυπολατρεία, κλπ). εἶναι το βίωμα καί ἡ μετοχή στήν προσωπική ἀλήθεια τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ἡ ἀλλιῶς ἀποκάλυψη Θεοῦ ὁ ὁποῖος ἔρχεται ὡς ἀνύπαρκτος γιά νά υπάρξουμε ἐμεῖς μέσα ἀπό μιά προσωπική σχέση μαζί τοῦ πού ξεκινᾷ ἀπό την γέννηση μας, το βάπτισμα, καί ἐν συνεχείᾳ στήν κοίμησή μας ὅπου θά τον ἀντικρύσουμε προσωπικά. Δέν εἶναι το Πάσχα το ἀρνί καί ἡ καλοπέραση ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ὁ Θεάνθρωπος ἐπί ξύλου κρεμάμενος καί ἀναστάντας Κύριος. Ἄς σκεφτώ τι σημαίνει το Πάσχα γιά την προσωπική μου ζωή ἡ ὁποία μέρα με την μέρα τελειώνει, διότι ἡ φθορά την τρώει καθημερινά. Τι σημαίνει γιά μένα προσωπικά ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καί πού εἶμαι ἐγώ σε ὄλο αὐτό; Δέν εἶναι το Πάσχα ἀπλά ἕνας ἐκκλησιασμός γιά νά δώσω κοινωνικά ἕνα παρών. Το Πάσχα εἶναι το πέρασμα ἡ ὁδός γιά νά γίνει ὁ ἄνθρωπος κατὰ χάριν Θεός διότι γιά αὐτό πλάστηκε καί ὄχι ἀπλά γιά νά ζήσει μιά βιολογική ζωή ὅπου θά καταλήξει στο χῶμα. Αλλά ὡς ψυχή καί σῶμα νά υπάρξει αἰώνια μέσα ἀπό την σχέση με τον ἴδιο τον Θεός προσωπικά. Σχέση , προσωπική, ἐρωτική, συγκλονιστική, ὄντολογική καί ἀναλογική. Ἡ πίστη εἶναι σχέση μέσα ἀπό τα μυστήρια καί ὄχι μιά φαντασίωση, φιλοσοφία ἡ σκέψη. Γιά αὐτό καί δέν ἔχει νόημα ἡ Θεία κοινωνία αὐτές τις μέρες «γιά το καλό» ἡ «για το ἔθιμο», διότι δέν εἶναι αὐτό. Ἡ Θεία κοινωνία εἶναι σχέση ἡ ὁποία με ἐνώνει με το Θεό πραγματικά ψυχικά καί υλικά κοινωνώντας το ἴδιο το σῶμα καί το αἷμα τοῦ. Αὐτή ἡ σχέση εἶναι προετοιμασία γιά γάμο ἡ ὁποία περνά ἀπό το μυστήριο τῆς ἐξομολόγησης-μετανοίας το ὁποῖος ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θεμελίωσε διότι ὁ ἴδιος ὡς Θεάνθρωπος θέλησε ὁ ἄνθρωπος νά σώζεται μέσα ἀπό ἄνθρωπο . Ὅχι με μορφή ἀνάκρισης ἡ με κατάλογο ἀμαρτιῶν ὅπως νομίζει ὁ κόσμος ἀλλά με διάλογο, προσωπική σχέση καί συμφιλίωση γιά αὐτό καί ἡ συγχωρητική εὐχή εἶναι μαρτυρία του ἱερέως στον Χριστό γιά την συμφιλίωση ἀλλιῶς δέν θά με ὠφελήσει ἡ καί ἴσως με βλάψει. Ἡ ἀλήθεια θά φανεί ὅταν τά ὄντα θά ἔχουν νικήσει τήν φθορά σε σχέση με τον Χριστό. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ κατέστησε σαφές ὅτι τά κτιστά ὄντα βρίσκονται σέ μιά μεταβατική φάση, ὅσο εἶναι θνητά. Μόνο ἂν βρεθῆ τρόπος νά υπάρξουν αἰώνια, θά εἶναι καί ἀληθινά. "Ὁ,τι ὑπῆρχε καί τώρα δέν ὑπάρχει πιά, εἶναι σάν νά μήν ὑπῆρξε. Πραγματικά ὑπάρχει κάτι μόνο ἂν ὑπάρχει γιά πάντα. Τότε μόνο εἶναι ἀληθινό. Ἡ ἀλήθεια θά ἀποκαλύφθῆ την ἡμέρα τῆς ἀναστάσεων των πάντων. **Καλή Ἀνάσταση π.Σπυρίδων**